

Κεῖθε (ἐπίρ.) ἀντὶ τοῦ κεῖθε ἢ ἐκεῖθεν (ἰδ. καὶ πῶδι ἢ ἐπ' ὧδε), ὡς τὸ τῶν ἱόνων κεῖσε ἀντὶ ἐκεῖσε.

Κενόρω—*κκενόρω*, ἀδειάζω τὸ φαγητὸν ἐκ τοῦ λέβητος εἰς τὰ πινάκια. « Ἐκένωσαν εἰς τὸ τραπέζι. »

Κεντᾶ (τρ. προσ.) Ἐκέντησε λέγεται ἐπὶ τῆς διαδόσεως τῆς φλογὸς εἰς σῶμά τι, ἀντὶ τοῦ ἀνεφλέχθαι, ἐξήρθη ἢ ἐξάναψε· τὸ παρ' ἄλλοις ἐκόρωσε. *Κεντᾶ* σημ. καὶ τὸ κεντρόνω· καὶ ἡ παροιμία « Κεντᾶ μὰ δὲ σβουρίζει »—ὑποκινεῖ χωρὶς νὰ φαίνεται.

Κεντρι (τὸ) λέγεται ἡ ἐμβολὰς τῶν ἀρχαίων ἢ τὸ πρὸς ἐμβολιασμὸν τεμάχιον ἢ κλών δένδρου. Καὶ τὸ ῥῆμα *κεντρόνω* ἐμβολιάζω. *Κεντρι* λέγεται καὶ τὸ κέντρον τῶν μελισσῶν (*Taiguillon*).

Κεντροκούκουδα ἢ *κεντροκούκουτσα* παρ' ἄλλοις (*Bache di junipero*) τὰ κουκούτσια τοῦ κέδρου.

Κεραμώμενος. Λέγεται ἐπὶ διαφόρων ἐπωρικῶν προῶνως μαρανθέντων. *Κεραμώκει* (ῥῆμα).

Κερατρία τὸ γνωστὸν δένδρον. Λέγεται καὶ εἶδος σταφυλῆς.

Κεράτσα. Λέγεται ἡ θεία πρὸς μητρός ἢ πατρός.

Κεφαλῆς. Εἶδος πτηνοῦ.

Κεφαλαργῶ, *πονοκεφαλῶ κεφαλαργία*—*κεφαλαργία*.

Κεφαλᾶρι τὸ ἐμπροσθεν μέρος τῆς οἰκίας. *κεφαλοτράπεζο*, τῆς τραπέζης κ τ λ. *κεφαλοδοῦρι*, τὸ κεφαλόδεμα, *κεφαλοτόρι* κ τ λ. *κεφαλοχωρε* τὸ πρωτεύον χωρίον.

Κητινᾶρι (τὸ) μία ἑκατοστὺς (ἐκ τοῦ λατ. *centinarium*).

Κίγκλα ἢ *Γκίγκλα* (προφ. ὡς τὸ ἱταλ. *g*) λέγεται ὁ ὑπὸ τὴν κυλίαν τῶν πρὸς ἱππασίαν ζώων σφιγγόμενος ζωστήρ ἵνα διατηρῇται τὸ ἐπιτιθέμενον σάγμα ἢ σα(γ)μάρι.

Κισσήρι (τὸ), ἡ κίσσηρις—εὖς, ἡ κοινῶς λεγομένη ἐλαφρόπετρα.

Κλόλας (ἐπίρ.) καὶ παρ' ἄλλοις *κλόλις* προσέτι, περιπλέον, « τὸν ἐπλήρωσε καὶ ὀμιλεῖ κλόλας. »

Κλαούρης καὶ *κλαούριχο* παιδί. Λέγεται ἐπὶ τῶν σφύδρα κλαυθυμιζόντων βρεφῶν καὶ τὸ ῥῆμα *κλαουρίζω*.

(Ἔπεται συνέχεια.)

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΗΠΩΝ ΤΟΥ ΚΙΝΝΑΜΩΜΟΥ ΕΝ ΤΑΠΡΟΒΑΝΗ

καὶ περὶ τῆς καλλιέργειας τοῦ θάμνου τούτου.

Ὁ περιηγούμενος τὴν Κολομβίαν δὲν παραμελεῖ βεβιάως τὴν ἐπίσκεψιν τῶν κήπων τοῦ κινναμώμου

ἵνα εὐχαριστήσῃ τὴν ὁσφρησίν του διὰ τῆς ἀρωματικῆς ὁσμῆς τοῦ φλοιοῦ τοῦ περιέργου τούτου θάμνου ὅστις κοσμεῖ τὴν ἱστορίαν τῆς νήσου Ταπροβάνης (Κεϋλάνης).

Κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἀκμῆς τῆς καλλιέργειας τοῦ κινναμώμου εἶχον αἱ ὑπάρχουσαι φυτεῖαι, αἵτινες κεῖνται κατὰ τὸ μεσημβρινὸν μέρος τῆς νήσου, 15—20 ἀγγλικῶν μιλίων ἑκτασιν. Ἐνεκα τοῦ προσδοφόρου τούτου προϊόντος ἅπαντα τὰ λοιπὰ τῆς φύσεως προϊόντα παραμελήθησαν. Ἡ καλλιέργεια τῶν θάμνων τοῦ κινναμώμου, ἥτις ἦτον μονοπώλιον τῶν διεφόρων κατὰ καιροὺς κυβερνήσεων τῆς νήσου, αἵτινες τὴν κατέκτησαν, ἐνεργεῖται μετὰ μεγίστης προσοχῆς καὶ αὐστηρότητος. Ἡ παραμικρὰ κλοπὴ τοῦ φλοιοῦ, ἡ ἐκουσία βλάβη τοῦ θάμνου ἐτιμωρεῖτο μὲ θάνατον, καθὼς ἀποκοπὴ τινος κλώνου ἀνευ ἀδείας ἐτιμωρεῖτο μὲ τὴν ἀποκοπὴν τοῦ βραχίονος. Ἐκαστος θάμνος φυόμενος εἰς τὸν κήπον τινὸς ἰδιώτου ἐθεωρεῖτο ἰδιοκτησία τῆς κυβερνήσεως, καὶ οἱ φλοιδισταὶ τῆς Κυβερνήσεως εἶχον τὸ δικαίωμα τοῦ συλλέγειν τὸν φλοιὸν αὐτῶν. Ὅστις κατέστρεφεν ἰδιόκτητόν τινα θάμνον ἐν τῷ ἰδίῳ αὐτοῦ κήπῳ καταδικάζετο εἰς θάνατον ἢ εἰς ἰσόβια δεσμά.

Οἱ καταγινόμενοι εἰς τὴν ἀποφλοιώσειν καὶ εἰς τὸν καθαρισμὸν τοῦ φλοιοῦ ἀνήκουσιν εἰς τὴν τάξιν τῶν *Chahas* ἐπισήμων ἀνθρώπων. Ἡ αὐστηρότης αὕτη κατὰ τι ἐμετριάσθη κατὰ τοὺς τελευταίους χρόνους, ἀφοῦ ὁ εὐρωπαϊκὸς κόσμος ἐπροσπάθησε ν' ἀντικαταστήσῃ τὸ ἄρωμα τοῦτο δι' ἄλλων ἀρωματικῶν φυτῶν ἅτινα ἀνεκαλύφθησαν ἢ ἐχρησιμοποιήθησαν παρὰ τοῦ εὐρωπαϊκοῦ κόσμου.

Οἱ θάμνοι τοῦ κινναμώμου φύονται ἐν ἀπάσῃ τῇ Κολομβίᾳ· ἀνέκφραστος δὲ εἶναι ἡ προξενουμένη τέρψις ὑπὸ θάμνων 4—6 ποδῶν ὕψους, φερόντων φύλλα ὅμοια πρὸς τὰ τῆς δάφνης καὶ μίσχους ὑπὸ κιντρίνων ἀνθέων ἐσταλισμένους, καὶ φυομένων ἐπὶ καταλέκου χώματος, ὅπου εὐδοκιμοῦσι κάλλιστα. Κατὰ τὸν Ἰανουάριον ἀνθίζουσιν· οἱ δὲ καρποὶ ὀριμάζουσιν κατὰ τὸν Ἀπρίλιον, ὅτε ὁ χυμὸς ὑπάρχει εἰς γοργότητα.

Ἡ συλλογὴ τῶν νεαρῶν κλώνων ἐστὶ λίαν κοπιώδης καὶ ἀπαιτεῖ πολλοὺς ἐργάτας. Ἐκαστος ἐργάτης κόπτει τόσους κλώνους, ὅσους ὑπὸ μάλης δύναται νὰ φέρῃ ἀκολούθως διασχίζῃ διὰ τῆς αἰχμῆς μικροῦ τινος μαχαιρίου τὸν λεπτὸν ἐξωτερικὸν φλοιὸν, ἀποξέει μετὰ μεγάλης προσοχῆς τὰ ἐπὶ τοῦ φλοιοῦ ἐπικαθήμενα καθὼς καὶ τὰ ἐντὸς τοῦ φλοιοῦ ἕξανα μόρια ἐκθέτων τὸν οὕτω προπρεσκευασμένον φλοιὸν εἰς τὸν ἥλιον πρὸς ἐντελῆ ἀποξήρανσιν, δι' ἧς ἀφ' ἑαυτοῦ ἐκτυλίσσεται. Αἱ καλύβαι ἐντὸς τῶν ὁποίων αἱ ἐργασίαι αὗται ἐκτελοῦνται γεμίζουσιν ἀπὸ τὸ ἡδύτερον ἄρωμα. Ὅσον λεπτότερος ὁ φλοιὸς εἶναι τόσον πολυτιμότερος

θεωρείται ὁ καλλίτερος φλοιὸς δὲν πρέπει νὰ ἔχη πᾶχος ἀνώτερον πυκνοῦ χάρτου καὶ πρέπει νὰ ᾔναι γλυκὺς τὴν γεῦσιν καὶ ἀρωματικὸς τὴν ὁσμὴν. Οἱ σάκκοι ἐν οἷς ὁ φλοιὸς ἐγκλείεται πρὸς μετακομιδὴν πληροῦνται ὑπὸ μέλανος πεπέρσεως, καθότι δι' αὐτοῦ διατηρεῖται ὁ φλοιὸς εἰς τὸ διὰ θαλάσσης ταξείδιον καλλίτερα ἀπορροφῶν τὴν ὑγρασίαν καὶ οὕτως αὐξάνει τὸ τοῦ φλοιοῦ ἄρωμα. Ὁ φλοιὸς τοῦ κινναμώμου (καννέλλα κοινῶς καλούμενος) χρησιμεύει ὡς ἄρωμα εἰς πάντα τὰ μέρη τῆς ὑψηλίου καὶ εἶναι ἐν τῶν σημαντικωτέρων προϊόντων τοῦ ἐμπορίου. Ἡ νῆσος Τα-προβάνη ἐξάγει κατ' ἔτος 800—900,000 λίτρας φλοιοῦ κινναμώμου, ὃν ἡ ἀξία ὑπολογίζεται εἰς 40—43,000 λιρῶν στερλινῶν.

Ξ. ΛΑΝΔΕΡΕΡ.

ΣΤΕΡΡΟΠΟΙΗΣΙΣ ΤΩΝ ΞΥΛΩΝ.

—ooo—

Ἡ εἰς τὰ ξύλα ἔγχυσις διὰ τῶν ὑπὸ τοῦ Boucherie ἐφευρεθέντων τρόπων ἔχει δύο κυρίους σκοποὺς· πρῶτον ἵνα δώσῃ ὥραϊα καὶ ποικίλα χρώματα εἰς τὰ λευκὰ ξύλα, ὅπως χρησιμεύσωσι καὶ αὐτὰ εἰς τοὺς ἐπιπλοποιοὺς· δεύτερον ὅπερ καὶ ὠφελιμώτερον βεβαίως ἵνα καταστήσῃ ἄσηπτα τὰ λευκὰ ξύλα, τὰ καταστρεφόμενα ἐν γένει εἰς μικρὸν διάστημα χρόνου ὑπὸ σκωλήκων. Τὰ δὲ ἔξοδα τῆς ἐργασίας τοῦ ὕλικου καὶ τοῦ θειοῦχου σιδήρου, δι' οὗ διατηροῦνται τὰ ξύλα, ἀναβαίνουν εἰς 15 φράγκα δι' ἑκάστον κυβικὸν μέτρον ξύλου. Εἶναι δὲ φανερόν ὅτι τὰ πλεονεκτήματα τῆς ἐφευρέσεως εἰσὶ διάφορα, κατὰ τὴν χρῆσιν ἣν ποιεῖται τις τοῦ ξύλου, τὴν τιμὴν εἰς ἣν τὸ ἀγοράζει καὶ τὴν τιμὴν τῆς δρυὸς ἐν τῇ αὐτῇ χώρᾳ. Εἶναι λοιπὸν ἀδύνατον νὰ εἰπωμέν τι βέβαιον περὶ τῆς τιμῆς τοῦ ξύλου τούτου καθ' ὅλας τὰς περιστάσεις.

Ἀλλὰ ἐκ τῶν ἐν Γαλλίᾳ γινομένων δύναται τις νὰ κρίνῃ.

Ἡ διεύθυνσις τῶν τηλεγράφων ἡγόραζεν ἀντὶ 25 ἕως 30 φράγκων μικροὺς πασσάλους ἐκ δρυὸς νεκρᾶς καὶ κακῶ εἶδους, καὶ ἀντὶ 50 φράγκων πασσάλους παχυτέρους καὶ ὑψηλοτέρους ὅπως βασιτάζωσι τὸ σύρμα εἰς τὰς δημοσίους ὁδοὺς· μετὰ παρέλευσιν δ' ὀκτὼ περίπου ἐτῶν κατέπιπτον σεσηπότες.

Ἡ διεύθυνσις ἀπεφάσισε νὰ μεταχειρισθῇ πασσάλους ἐκ πεύκης δι' ἔγχυσεως θειοῦχου σιδήρου παρσκευασμένους· εἰ δὲ καὶ ἐζήτησε παχυτάτους καὶ ὑψηλοτάτους πασσάλους, μόλις πληρῶναι 7 ἕως φράγκα τοὺς συνήθεις καὶ 12 τοὺς μεγάλους. Ἀλλ' ἔχει καὶ ἄλλην ὠφέλειαν, οἱ πάσσαλοι οὗτοι διατηροῦνται ὁ-

λίγων τινῶν ἐξαίρουμένων ὡς κακῶς κατασκευασθέντων, κάλλιτα, καὶ δὲν ἀντικατεστάθησαν εἰσέτι πάσσαλοι ἐμπηχθέντες πρὸ δώδεκα καὶ πλέον ἐτῶν.

Ταῦτὸ συνέβη καὶ εἰς τοὺς σιδηροδρόμους. Ἐκάστη δοκὸς βασιτάζουσα τὰς σιδηρὰς ράβδους κατασκευαζομένη μὲν ἐκ δρυὸς μόλις διήρκει 7 ἔτη, ἡγοράζετο δ' ἀντὶ 7 φράγκων καὶ 50 ἑκατοσῶν, τὴν σήμερον δὲ ἐκ ξύλου δι' ἔγχυσεως παρσκευασμένου κατασκευαζομένη ἔχει πολλῶ κατωτέραν τιμὴν, ἥτοι φρ. 4 καὶ 50 ἐκ., ἡ δὲ διάρκεια τῶν δοκῶν τούτων εἶναι σχεδὸν διπλασία τῆς τῶν δρυίνων μέχρι τῆς σήμερον καὶ δυνάμεθα νὰ προεῖπωμεν ὅτι θέλουσι διατηρηθῇ ἄλλον τόσον χρόνον ὅσον διήρκεσαν μέχρι τοῦδε.

Ὅθεν καὶ πάντες οἱ τῆς Αὐστρίας σιδηροδρομοὶ ἔχουσι τοιαύτας δοκοὺς ἀφότου οἱ ἀδελφοὶ Περβίρες διευθύνουσιν αὐτοὺς· ὠφελοῦνται δ' ἔτι μᾶλλον διότι παρεχωρήθη εἰς αὐτοὺς ἡ ἐπικαρπία ἀπεράντου δάσους ὅθεν λαμβάνουσι τὴν ὕλην.

Ἰδοὺ δ' ἐν συντόμῳ πῶς γίνεται ἡ ἔγχυσις·

Τὸ δένδρον καταρρίπτεται, διαιρεῖται εἰς τεμάχια ὁσοῦδήποτε μήκους καὶ φέρεται εἰς τὸν ξυλῶνα ὅσον τάχιον, φέρον καὶ τὸν φλοιὸν τοῦ ἐκεῖ δὲ προσάπτουσιν εἰς τὴν παχυτέραν αὐτοῦ ἄκρην δίσκον ξύλινον ἴσου μεγέθους, ὃν πιέζουσιν ἰσχυρῶς διὰ χαλκίνων κοχλίων εἰσδυόντων καὶ εἰς τὸ δένδρον, ἀλλ' ὁ δίσκος δὲν ἐγγίζει τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ δένδρου, τιθεμένου μεταξὺ σχοινίου ὅσω τὸ δυνατόν πλησιέστερον τῆς περιφερείας ἥτοι τοῦ χεῖλους. Τὸ διατηρητικὸν ὑγρὸν καταρρέει διὰ σωλήνων εἰς τὸ μικρὸν τοῦτο κανὼν καὶ εἰσερχόμενον διὰ τῶν πόρων ὠθεῖ τὸν χυμὸν ὅστις ἐκρέει ἐκ τῆς ἀντιθέτου ἄκρας τοῦ κορμοῦ καὶ τέλος ἀντικαθίστησιν ἐντελῶς αὐτόν. Ἡ σκευασία τελειοῦται τότε, καὶ τὸ ξύλον μετ' οὐ πολὺ καθίσταται χρήσιμον.

Ἐπιδέχονται δὲ τὴν σκευασίαν ταύτην τὰ ἐξῆς δένδρα· θαλασσία πεύκη, πεύκη δασοφυῆς, ἐλάτη, ὄξύα, σημύδα, λεύκη, φιλύρα, κλήθρα, καστανέα, πλάτανος, σπένδαμνος, καὶ ἐν γένει ὅλα τὰ λεγόμενα τρυφερά ξύλα.

S. Dumoulin Dulys.

ΠΟΙΗΣΙΣ.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ.

Η ΛΟΥΟΜΕΝΗ.

Ποία ἡ τόσον καλὴ ἐκείνη;
Εἶναι θεότης, εἶναι θνητή;
Πατῶν τὴν ἄμμον, πλὴν δὲν ἀφίνει
Ἐπὶ τῆς ἄμμου σημεῖόν τι.